

Kl. 13.35

(Kort bemærkning):

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er glad for, at hr. Bent Bøgsted bekræfter, at arbejdsskadeloven faktisk ikke var så tosset endda. Den byggede også på den tidligere regerings forslag, så det kan vi kun kvittere for.

Der er to andre ting, jeg godt lige vil tage fat i. Den ene er, at det ifølge hr. Bent Bøgsteds udtalelse omkring det var vanskeligt at få sikkerhedsrepræsentanter. Kan hr. Bent Bøgsted ikke bekræfte, at SiD har oplyst, at dengang, reglen blev sat ned til fem ansatte, fik SiD 1.500 nye sikkerhedsrepræsentanter? Det bekræfter jo ikke ligefrem hr. Bent Bøgsteds udsagn om, at det skulle være besværligt.

Når det så drejer sig omkring BST, hvad er der så egentlig galt ved, at man indfører BST, f.eks. når det drejer sig om rengøringsarbejde? Hr. Bent Bøgsted kan vel også bekræfte, at vi har haft besøg af Kvindeligt Arbejderforbund, som har udtalt sig omkring de arbejdsmiljøproblemer, der er dér, ligeledes på transportområdet, ligeledes på daginstitutionsområdet, hvor der trænger til at blive gjort noget. Hvorfor kunne man ikke tage og starte med at screene dem eller indføre en BST-ordning for dem, hvor der klart og tydeligt er dokumenteret arbejdsmiljøproblemer?

(Kort bemærkning):

Bent Bøgsted (DF):

Ja, jeg kan godt huske, dengang de her 1.500 sikkerhedsfolk kom ind, da vi havde problemer ude på virksomhederne. Det var faktisk tvang, at der skulle findes én, koste hvad det ville. Der skulle være en, der meldte sig som sikkerhedsrepræsentant. Det kan jeg godt huske derude, hvor jeg arbejdede. Vi skulle simpelt hen finde en, selv om der ikke var nogen, der ønskede at være det. Så kort er det. Og det har været gældende mange steder.

Selvfølgelig har der været nogle steder, hvor der var nogle, der gerne ville være det. Helt sikkert.

Så er der de her områder, som hr. Bjarne Laustsen nævnte. Det er jo sådan, at vi starter med de BST-pligtige, men derudover starter vi også med de her 20.000 virksomheder, der er belastede, og der går de her jo ind under, så de er med fra starten i arbejdsmiljøreformen. De er med lige fra starten. Vi ser på dem med det samme. Selvfølgelig kan vi ikke se på dem på en uge eller på en måned, for der er mange virksomheder, men de er med fra starten.

(Kort bemærkning):

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted, om ikke han kan bekræfte, at da beskæftigelsesministeren fremlagde udspil til arbejdsmiljøreform den 10. juni 2003, var afslutningsbemærkningen, at nu ville han forhandle det her sammen med alle Folketingets partier, og om så ikke hr. Bent Bøgsted kan forstå, at det er underligt, at f.eks. hverken SF eller Enhedslisten var inviteret til møder. Socialdemokratiet har som sagt være inviteret til to møder af en times varighed – ganske udmærkede møder, det er ikke noget med det. Men hvorfor har Dansk Folkeparti ikke været med til at kræve reelle forhandlinger i Folketinget? Hvorfor har man afvist det ønske? For vi har jo ikke siddet over for hinanden og afprøvet vores argumenter.

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted: Hvad er der egentlig galt med det forløb, som arbejdsskadeforhandlingerne havde, hvor ministeren indkaldte alle Folketingets partier, og der kom noget konstruktivt ud af det: Et lovforslag, der stort set fik alle i Folketinget med? Hvad var der galt med det forløb, siden man ikke valgte det samme, når det drejer sig om arbejdsmiljøreformen?

(Kort bemærkning):

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg har da ikke ministerens kalender, så jeg kan da ikke se, hvor mange partier der har været indkaldt til møde. Det må være ministeren, der svarer på det spørgsmål. Det kan jeg af gode grunde ikke sige noget om.

Jeg ved bare, at hr. Bjarne Laustsen over for Dansk Folkeparti ikke sådan ligefrem gav udtryk for den lyst til at skulle have indflydelse på BST-systemet, som hr. Bjarne Laustsen har i de forslag her. Og hvad der er sket under de forhandlinger med ministeren, hvor Socialdemokratiet har været med, kan jeg af gode grunde ikke sige noget om, for jeg har ikke været med til de forhandlinger, det vil jeg ærligt indrømme, så derfor kan jeg ikke sige noget om det.

Så blev der henvist til arbejdsskadeloven. Jamen vi fik en god arbejdsskadelov. Den havde Dansk Folkeparti maksimal indflydelse på, og det er faktisk blevet verdens bedste arbejdsskadelov. Og jeg tror på, at det her bliver verdens bedste arbejdsmiljølov, så det kommer til at hænge sammen.